

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 3360

гр. София, 31.01.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в закрито заседание на 31.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

като разгледа дело номер **1048** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Подадена е жалба от Сдружение „Българска кудо федерация“ срещу Заповед № РД-10-1/08.01.2025 г. на министъра на младежта и спорта.

В жалбата е направено искане за спиране предварителното изпълнение на обжалваната заповед. Поддържа се приет годишен спортен календар за 2025 г., в който са включени немалко събития, които няма да могат да се проведат. Развиват се доводи, че за един вид спорт може да бъде лицензирана само една спортна федерация, като към момента не е вписана спортна федерация по вид спорт „кудо“ и е налице възможност за подаване на заявление за лицензиране на спортна федерация от друго лице (Сдружение „Българска Федерация по кудо“, което е със сходно наименование). В тази връзка счита, че при евентуална отмяна на заповедта, е възможно да са налице две регистрирани федерации, което е недопустимо от закона.

Представя се годишен спортен календар за 2025 г. и Протокол за Управителния съвет на Сдружение „Българска кудо федерация“. Приложени са още доказателства за освобождаването на Г. Б. като председател на УС на Сдружение „Българска кудо федерация“, както и доказателства за регистрирането на друго юридическо лице с нестопанска цел - Сдружение „Българска Федерация по кудо“, което е извършено от Г. Б..

Подадена е допълнителна молба от 31.01.2025 г., подадена от жалбоподателя, се посочва ново обстоятелство, а именно постъпило заявление за издаване на спортен лиценз за спортна федерация за вида спорт „кудо“. В подкрепа на това се представя обява изх. № 09-00-107/20.01.2025 г. на министъра на младежта и спорта.

Ответна страна - министърът на младежта и спорта изразява становище за неоснователност на искането за спиране на предварителното изпълнение на заповедта.

От фактическа страна:

Издадена е Заповед № РД-10-1/08.01.2025 г. от министъра на младежта и спорта, с която на основание чл. 24, ал. 1, т. 9, предл. „първо“ и т. 12, предл. „второ“, вр. ал. 2 ЗФВС е отнет на Сдружение „Българска кудо федерация“, ЕИК[ЕИК] безсрочен спортен лиценз № 82 за спортна федерация по чл. 18, ал. 2, т. 1 ЗФВС за вида спорт „кудо“.

В мотивите на заповедта се посочва, че същата е издадена заради постъпилата информация, че Сдружение „Българска кудо федерация“ е изключено от Международната кудо федерация, както и заради непредставянето на отчет за изпълнение на програмата по чл. 28, ал. 1, т. 10 ЗФВС за 2023 г. и финансов отчет за същата година.

Наличен е протокол от 20.12.2024 г. на УС на Сдружение „Българска кудо федерация“, с което е приет годишен спортен календар за 2025 г., според който следва да се проведат спортни състезания, изпити и семинари.

Представен е протокол от 21.01.2024 г. на УС на Сдружение „Българска кудо федерация“, с който Г. Г. Б. е освободен като председател на УС на сдружението, но не и от отговорност.

По делото и в регистъра на юридическите лица е налична информация за регистриране на сдружение, което е със сходно на жалбоподателя наименование, а именно Сдружение „Българска Федерация по кудо“, ЕИК[ЕИК], което се представлява от Г. Г. Б..

Налична е обява изх. № 09-00-107/20.01.2025 г. на министъра на младежта и спорта, според която на 16.01.2025 г. в Министерство на младежта и спорта е постъпило заявление за издаване на спортен лиценз за спортна федерация по чл. 18, ал. 2, т. 1 ЗФВС за вида спорт „кудо“.

От правна страна:

Искането за спиране е направено от надлежна страна - адресат на оспорения административен акт, поради което е процесуално допустимо.

В случая е издадена заповед по чл. 24, ал. 1 ЗФВС, а според чл. 26, ал. 3 ЗФВС обжалването на заповедта не спира изпълнението. Ето защо оспорването разпореждане подлежи на предварително изпълнение по силата на закона.

Разпоредбата на [чл. 166, ал. 4 АПК](#) предвижда възможност допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, да бъде спряно от съда по искане на оспорващия при условията на ал. 2, т. е. когато то би му причинило значителна или трудно поправима вреда, като искането може да се основава само на нови обстоятелства. Условие за спиране от съда на допуснатото по закон предварително изпълнение, е наличието на противопоставим друг интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в разпоредбата на [чл. 60, ал. 1 АПК](#).

Безспорно е, че изпълнението на невлязъл в сила индивидуален административен акт, допуснато независимо дали по силата на закона, или по разпореждане на компетентния административен орган, винаги изключително сериозно въздейства върху правната сфера и съответно върху икономическия интерес на адресата, тъй като придава изпълнителна сила на един невлязъл в сила индивидуален административен акт. Това изпълнение, дотолкова, доколкото актът не е влязъл в сила и не е станал окончателен, винаги съдържа в себе си и потенциалната възможност да причини вреди на адресата, ако впоследствие актът бъде отменен. Въпреки тази потенциална възможност законодателят в определени случаи е разпоредил изрично в правната

норма, че обжалването няма суспензивен ефект.

В тази хипотеза, за да не лиши правото на съдебна защита от ефект, законодателят е предвидил възможност съдът да спре предварителното изпълнение. Предпоставките, при които това може да стане, са нови обстоятелства, поради които самото предварително изпълнение би могло да причини значителна или трудно поправима вреда на оспорвания. Доказателствената тежест за тези нови обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е на адресата на акта (молителя). Следва изрично да се посочи, че законодателят изисква вредите да са резултат от взаимодействието между новите обстоятелства и предварителното изпълнение, не от самия акт и неговото предварително изпълнение.

Неоснователно е искането за спиране на предварителното изпълнение на заповедта, обосновано с възраженията за невъзможност за провеждане на спортни мероприятия. Същите са определени с годишен спортен календар, който е изготвен през месец декември 2024 г., което е преди издаването на заповедта. В тази връзка не е налице ново обстоятелство и молителят не може да се позовава на същите. Липсата на нови обстоятелства, настъпили след издаването на акта, представлява липса на елемент от фактическия състав, при наличието на който съдът може да спре предварителното изпълнение.

Следва да се посочи, че предварителното изпълнение на заповедта по чл. 24, ал. 1 ЗФВС е свързано с отнемане възможността за извършване на дейност като спортна федерация по реда на чл. 11, ал. 1 ЗФВС. Именно това е прекият резултат на заповедта, а предстоящото извършване на спортни мероприятия не са нови по смисъла на чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 АПК. Това е така, тъй като забраната за извършване на такава дейност (пряко следствие от отнемането на лиценз – арг. чл. 11, ал. 1 ЗФВС) е пряко следствие от допуснатото предварително изпълнение на самия оспорен акт, а не е факт, настъпил след нейното издаване. Точно това всъщност е целял законодателят с допуснатото по закон предварително изпълнение на акта, с който се отнема лиценз, а с това и се отнема възможността за извършване на дейност по чл. 11, ал. 1 ЗФВС.

Неоснователно е искането за спиране на предварителното изпълнение на заповедта, обосновано с разбирането, че друго лице е подало искане за издаване на лиценз за вида спорт „кудо“ и при евентуална отмяна на заповедта, е възможно да са налице две регистрирани федерации, което е недопустимо от закона и липсва норма, уреждаща подобен казус.

На първо място следва да се посочи, че в случая липсва издаване на лиценз на друго лице и няма никаква сигурност дали ще се издаде такъв акт, т. е. жалбоподателят се позовава на едно бъдещо несигурно обстоятелство, поради което няма как да е налице противопоставим интерес, който по степен на важност да е от категорията на изброените в разпоредбата на чл. 60, ал. 1 АПК.

На второ място следва да се отбележи, че липсата на правни норми, уреждащи сочения от жалбоподателя случай, не е основание за отказ от страна на органа за защита на правата на субектите, които произтичат и се черпят от лицензното производство, развиващо се пред него. Целта на предварителното изпълнение не е свързано само с отнемането на лиценз, но и с всички резултати, произтичащи от това, т. е. да се даде възможност на друго лице да подаде заявление за издаване на лиценз, за да не остане съответния спорт без спортна федерация.

Предвид изложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ искането на Сдружение „Българска кудо федерация“ за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на Заповед № РД-10-1/08.01.2025 г. на министъра на младежта и спорта.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба, пред Върховния административен съд в 7 - дневен срок от съобщаването на страните.

Съдия: